

Filmhuis

Amerongen Leersum
presenteert

Nieuwsbrief 62, okt 2009

Cloud9/Wolke9

Beste lezers,

Onze film van oktober is de Duitse *Wolke 9/Cloud 9* van Andreas Dresen uit 2008. Ik citeer deze keer gemakshalve uit de recensie van Kevin Toma:

'Bejaarde personages die verliefd worden, seks hebben en vreemd gaan: in de op jeugd gefixeerde cinema van tegenwoordig blijft het taboe. Kijk dan maar eens onbevangen naar het Duitse *Cloud 9* (oorspronkelijke titel: *Wolke Neun*), waarin de gelukkig getrouwde naaister Inge, een struise vrouw van zestig plus, verslingerd raakt aan de 76 jaar oude Karl. Wanneer ze zijn verstelde broek bij hem thuis bezorgt, liggen ze binnen enkele minuten omstrengeld op de vloer. Verliefd en verrukt als een jong stel.

Het is alleszins lovenswaardig dat regisseur Andreas Dresen vervolgens niet preuts wegnipt. Om in één klap met alle ongeschreven regels en vooroordelen korte metten te maken, eert hij de verweerde, maar daarom niet minder opgewonden lijven met nietsverhullende close-ups. Geen romantische muziek op de soundtrack om de scène toegankelijker te maken; zonlicht weerkaatst warm op naakte, rimpelige huid. Als taboedoorbreker scoort *Cloud 9* hoog, maar juist in het onverbloemd alledaagse schuilt de schoonheid van de scène.

En dat geldt voor de hele film, die ook overeind zou blijven wanneer seniorenseks en -liefde als filmonderwerpen volstrekt normaal waren geweest. Dresen slaagt erin om Inges ouderdom veel minder relevant te maken dan haar wensen en verlangens: haar dilemma – kiezen voor Karl, of toch voor de zorgzame Werner, met wie ze al dertig jaar getrouwd is – heeft slechts deels met haar leeftijd te maken. Laat je die buiten beschouwing, dan blijkt *Cloud 9*, in Cannes bekroond met de speciaal daarvoor in het leven geroepen Coup de Coeur-prijs, eigenlijk een klassiek melodrama over al even klassieke liefdeskwetsies; een twintiger of dertiger kan zich er net zozeer in herkennen als een zestigplusser.

Een subliem melodrama ook, dat bijna onmerkbaar de regels van het genre volgt, en dat met zijn soundtrack vol pruttelende koffiezetapparaten en sissende strijkijzers stevig in de werkelijkheid gefundeerd blijft. Dat laatste ligt natuurlijk ook vooral aan de voortreffelijke hoofdrolspelers. Die geven hun personages een warmte, gedrevenheid en levenscheitheid die in de moderne cinema eveneens allerm minst vanzelfsprekend zijn.'

De film krijgt bij hem de hoogste score van 5 sterren. In Duitsland ontving de film de *Lola* (de Duitse Oscar) voor beste regie. Ook daar was de pers lovend over de film als geheel en vooral over Inge. Dat wil echter niet zeggen dat alles in de film ook 'leuk' is. Je ziet meer dan een taboedoorbrekende ode op de liefde van oudere mensen. Niet minder duidelijk wordt hoe ellendig het gevolg van dit verliefde overspel is op Inges huwelijk. 'Je brengt het hele gezin in gevaar, mama!', roept de dochter begrijpelijkerwijs uit. De heftige en verdrietige ruzie die Inge met haar man Werner heeft en diens verslagenheid zijn zeer voorstelbaar. Het is duidelijk: opnieuw hebben we een film die niet gemiddeld is.

We vertonen *Wolke 9* in de Stallerij van Herberg Den Rooden Leeuw in Amerongen. Een kaartje kost 6 Euro. De zaal is, zoals gewoonlijk, open om 19.30 uur en de film begint om 20.15 uur. Kaarten zijn te koop bij de bibliotheken van Amerongen en Leersum, en zolang de voorraad strekt aan de zaal, tot een kwartier vóór aanvang van de voorstelling.

Reserveren kan ook op tel.nr. 0343-450261 of 0343-451274 of via mail op het e-mail adres: filmhuis.amerongen@skiam.nl

Met vriendelijke groet,

Theo Witkamp